

Alkonyati Istentisztelet

Az inaszakadt vasárnapja előestéjén

Szokásos kezdet

Áldott a mi Istenünk, öröktől fogva, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropár: 5. hang. Saját dallamon.

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halát, / és a sírban levőknek / életet ajándékozott.

A nép ugyanezt kétszer megismétli.

Szent Isten, szent Erős, szent Halhatatlan irgalmazz nekünk! *(Háromszor)*

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! Urunk, tisztíts meg bűneinktől! Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltesd meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!
Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Jertek imádjuk a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek imádjuk Krisztust, a mi királyunkat és Istenünket!

Jertek boruljunk le és imádjuk magát Jézus Krisztust, a mi királyunkat, Urunkat és Istenünket!

103. zsoltár

Áldjad én lelkem az Urat, / Uram Istenem! fölötte fölséges vagy, dicsőségbe és ékességbe öltöztél, - világossággal, mint köntössel körül vagy öltve, / kiterjesztvén az eget, mint sátorfödelet; - ki befödöd vizekkel annak felső részeit, / ki a felhőt szekereddé teszed, ki a szelek szárnyain jársz; - ki angyalaidat szélvésszé teszed, / és szolgálodat égető tűzzé; - ki a földet állandóságra alapítottad, / hogy nem fog ingadozni örökkön örökké. - A vízmélység öltözet gyanánt fődte azt; / a hegyeken vizek állottak. - A te feddésed elől elfutottak; / mennydörgésed szavától megijedtek. - A hegyek fölemelkedtek, a völgyek alászállottak / azon helyre, melyet nekik alapítottál. - Határt vontál, melyet nem fognak átlépni, / s nem térnek vissza a földet elborítani. - Ki forrásokat fakasztasz a völgyekben, / a hegyek között folynak a vizek. - Iszik azokból minden mezei vad; / azok után lihegnek szomjúságukban a vadszamarak. - Azok mellett lakoznak az égi madarak; / a kösziklák közül szózatot adnak. - Ki megöntöződ a hegyeket onnan felől; / a te műveid gyümölcséből megelégtetted a föld. - Ki szénát teremtesz a barmoknak, / és veteményt az emberek szolgálatára, - hogy kenyeret termessz a földből, / és bor vidámítsa föl az ember szívét; - hogy olajjal derítse föl orcáját, / és a kenyér erősítse meg az ember szívét. - Jóllaknak a mező fái, és a Libanon cédrusai; / melyeket ültetted. - Ott fészkelnek a madarak, / a golya háza fő azok között. - A magas hegy a szarvasok, / a köszikla a sündisznók menedéke. - A holdat időmértékül teremté; / a nap tudja lenyugvását. - Sötétséget parancsolsz és éj van, / mely alatt mind kimennek az erdei vadak, - az oroszlán ordító kölykei, / hogy ragadozzanak, és az Istentől magoknak eledelt keressenek. - Fölkel a nap és összegyűlnek, / és hajlékaikba helyezkednek. - Kimegy az ember munkájára / és dolgára napestig. - Mely igen fölségesek a te műveid, Uram! / mindeneket bölcsességgel cselekedtél; mi a földet betölti, mind a te jószágod. - Ez a nagy és tágas öblű tenger, ott az úszók, melyeknek száma nincs, / a kicsiny állatok a nagyokkal; - Ott járnak a hajók, / a cethal, melyet alkottál, hogy játsszék abban. - Mindnyájan tőled várják, / hogy eledelt adj nekik idejében. - Te adván nekik, gyűjtenek; / fölnyitván kezedet, minden betelik jóval. - De ha elfordítod arcodat, megrémülnek; / ha elveszed lélegzetüket, elfogynak és a porba visszatérnek. - Beléjük bocsátván leheletedet, fölélednek; / és megújítod a föld színét. - Legyen az Úr a dicsőség mindörökké. / Az Úr örülni fog alkotmányában; - ki letekint a földre, és megrendíti azt; / ki a hegyeket megérinti és füstölögnek. - Énekelni fogok az Úrnak életemben, / dicséretet mondok az én Istenemnek, valamíg leszek. - Legyen kellemes neki az én beszédem; / én pedig az Úrban fogok gyönyörködni. - Fogyjanak el a bűnösök a földről és a gonoszok, úgy, hogy ne legyenek; / áldjad én lelkem az Urat.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen

Alleluja, Alleluja, Alleluja, dicsőség néked, Isten. *(Kétszer recitálva, harmadszor énekelve)*

Békesség ekténia

Békességben könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A mennyei békéért és lelkünk üdvösségéért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Az egész világ békességéért, Isten szentegyházainak jólétéért és mindnyájunk egyesítéséért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen szent hajlékért s mindazokért, kik ide hittel, buzgósággal és istenfélelemmel járnak, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), a tisztas áldozópapságért, a Krisztus-szerinti segédlő papságért, az egész egyházi rendért és a népért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Ezen városért (községért), minden városért, községért és vidékéért, s az azokban lakó hívekért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A levegőnek kedvező mérsékletéért, a föld terményeinek bőségéért és békességes időkért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

A hajózókért, utazókért, betegekért, fáradozókért, foglyokért s ezek szabadulásáért könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Hogy mentsen meg minket minden aggodástól, haragtól és szükségtől, könyörögjünk az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmazz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked Uram!

Mert téged illet minden dicsőség, tisztelet és imádás, Atya és Fiu és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké.

Amen.

Boldog ember...

Uram, tehozzád

3. hang

Uram, tehozzád kiáltok, / hallgass meg engem; / figyelmezz imádságom hangjára, / midőn tehozzád kiáltok; /^o hallgass meg engem, Uram!

Igazodjék fel az én imádságom, / mint a tömjénfüst a te színed elé; / kezeimnek fölemelése / esti áldozat gyanánt. /^o Hallgass meg engem, Uram!

3. hang (148. oldal)

A te kereszteddel, Krisztus **Üdvözítő**, / a halál uralma **megrontatott**, / és az ördög csalárdsága megszűnt, / a hit által üdvözülő emberi **nem** pedig /^o énekekben állandó**an** dicsőít téged.

Föltámadás**od** által / mindenek megvilágosít**attak**, Uram, / a paradicsom újra megnyílt, / és minden teremtmény magasztal**ván** téged, /^o dicsőítő ének**et** ajánl föl néked.

Dicsőítem **az** Atyát, / a Fiú erejét / és éneklek a Szentlélek hatalmát, / az osztatlan és nemteremtett Istenséget, / az egyvalóságú **Háromságot**, /^o ki uralkodik **örökkön örökké**.

A te drága keresztednek hódol**unk**, Krisztus, / és feltámadásodat énekeljük és **dicsőítjük**, /mert a te sebeid által /^o mind**nyájan** meggyógyultunk.

Énekelem a Szűztől megtestesült **Üdvözítőt**, / mert miérettünk meg**fe**szítettet, / és harmad**nap** föltámadott /^o adván nek**ünk** gazdag kegyelmet.

A pokolban **levőknek** / az oda leszálló Krisztus hirdeté: / Bízatok bennem, most győzedelmeskedtem. / Én vagyok a feltámadás, / és kivezetlek titeket a **kárhozatból** /^o lerombolván **a** halál kapuit.

Méltatlanul állván tisztaságos házadban, / esti éneket zengünk neked Krisztus Istenünk / a mélység**ekből** kiáltván: / Ki harmadnapi föltámadásoddal a világot megvilágosítottad, / vedd ki népedet, Emb**er**szere**tő**, /^o ellensége**id** kezei közül!

1. hang (405. oldal)

Ki legtisztább kezeiddel teremtet**ted** az embert, / eljöttél irgalmas Krisztusunk, gyógyítani a betegek**et**. / Az inaszakadtat a fürdőtóban szavaddal fölemelted, / a vérfolyásos asszony baját megszüntet**ted**, / a bánkódó kanáneabeli asszony leányán megkönyörültél, / és a százados kérését nem vetet**ted** meg. / Azért mindnyá**jan** kiáltjuk: /^o Mindenható Urunk, dicsősé**g** néked! *Kétszer*

Emez el nem temetett halott, / az inaszakadt, látván téged fölkiál**ta**: / Könyörülj rajtam, Uram, / mert az én ágyam koporsó gyanánt szolgál **né**kem, / mit használ nékem eme fürdőtó, / mikor senkim sincs, ki engem, midőn a víz hullámmzásba jő, a tóba bocsás**son** le. / De hozzád könyörgök segítségért, / ki a gyógyulások forrása vagy, / hogy mindnyájukkal én **is** kiáltsam: /^o Mindenható Isten, dicsősé**g** néked!

Dicsőség... 5. hang (406. oldal)

Fölméne Jézus a jeruzsálemi fürdőtóhoz, / mely Betszaidának neveztetik, és **öt** tornáccal bírt, / ezekben fekvék a betegek nagy sokasága, / mert az Úr angyala időnként leszállt a tóba, / és hullámba jött a víz, / és aki először szállt le **a** tóba / meggyógyula; / és látván Jézus egy sok év óta ott fekvő **embert** mondá neki: / Akarsz-e meggyógyulni? / Felelé neki **a** beteg: / Uram, nincs **emberem**, / ki midőn a víz hullámba jő, engem a tóba **bocsásson**, / az orvosokra költöttem el minden **vagyonomat**, / és irgalomra **nem** lettem méltó. / De a lelkek és testek orvosa **mondá** neki: / Kelj fel, vedd **ágyadat** és járj, / hirdetvén **az** én erőmet /' és kegyességemet minden **vidéken!**

Most és... 3. hang (149. oldal)

Hogyne csodálkoznánk / isteni eredetű szülésed fölött, tisztaságos Szűz? / Ki nemi kísértést nem fogadva el, **ó** Szeplőtelen, / testben fiat szültél **atya** nélkül, / ki öröktől fogva született az Atyától, **anya** nélkül / éspedig **változatlanul**, / vegyülés nélkül és **osztatlanul**, / mindkét lénynek sajátságait épségben megtartva. / Azért Szűzanya, Királynénk, / imádd őt a mi lelkeink **üdvéért**, /' kik téged teljes hittel **Istenszülőnek** vallunk.

Enyhe világossága

Bölcsesség igazhívők!

Enyhe világossága, / a szent és boldog, / és halhatatlan / mennyei Atya isteni dicsőségének, / Jézus Krisztus! / Eljövén a Napnak lenyugvásához / és látván az esteli fényt; / áldjuk az Atyát / s a Fiút, és a Szentlélek Istent! / Mert te méltó vagy, / hogy minden időben, / szent hangon énekeljünk tenéked, / Isten fia, / ki éltet adsz a világnak; /' miért is ez a világ dicsőít téged.

Figyelmezzünk! Békesség † mindnyájatoknak! Bölcsesség, figyelmezzünk!

*Prokimen: **Az** Úr országol / **ékességbe** öltözött. (Zsolt 92,1)*

Versek: Erősségbe öltözött az Úr és felövezte magát – Az Úr...

Mert Ő erősítette meg a Föld kerekéget, mely nem fog ingani. – Az Úr...

A te házadat szentség illeti Uram, örök időkre! – Az Úr...

Ekténia

Mondjuk mindnyájan, teljes lelkünkben és teljes elménkben, mondjuk!

Uram, irgalmazz!

Mindenható Urunk, atyáinknak Istene, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz!

Könyörülj rajtunk, Isten, a te nagy irgalmasságod szerint, kérünk téged, hallgass meg minket és könyörülj!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még szentséges főpásztorunk, N. római pápáért, Istenszerető N. (érsek-) metropolitánkért (és N. püspökünkért), lelkiatyáinkért s Krisztusban minden atyánkfiáért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Könyörögjünk még az itt jelenlévő s téled nagy és bő kegyelmeket váró népért, a mi jótevőinkért és minden igazhitű keresztényért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Mert irgalmas és emberszerető Isten vagy, és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Add Urunk

4. hang; dallama: Elcsodálkozott József

Add Urunk, hogy ez estén / minden büntől megőrizzük magunkat. / Áldott vagy te, Urunk, atyáinknak Istene; / dicséretes és dicsőséges a te neved mindörökké. Amen. / Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, / amint tebenned bízunk. / Áldott vagy te, Urunk, / taníts meg minket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Uralkodó, / oktass bennünket a te igazságaidra. / Áldott vagy te, Szent, / világosíts meg minket a te igazságaiddal. / Uram, a te kegyelmed örökké, / kezeid munkáit meg ne vesd. / Téged illet a dicséret, / téged illet az ének. / Téged illet a dicsőség, / Atya és Fiú és Szentlélek, / most és mindenkor /' és örökkön örökké. Amen.

Teljesítsük esti könyörgésünket az Úrhoz!

Uram, irgalmazz!

Oltalmaz, ments meg, könyörülj és őrizz meg minket, Isten, a te kegyelmeddel!

Uram, irgalmazz!

Hogy ezen egész estét tökéletesen, szentül, békességben és vétek nélkül töltsük el, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

A békesség angyalát, a hűséges vezetőt, lelkünk és testünk őrzőjét kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Bűneink és vétségeink bocsánatát és elengedését kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Jókat és hasznosakat lelkünknek és a világnak békességet kérjünk az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünknek hátralevő részét békében és bűnbánatban töltsük, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Hogy életünket keresztény módon, gyötrellem és szégyen nélkül végezzük be, s hogy Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt jó feleletet adjunk, kérjük az Úrtól!

Add meg, Uram!

Legszentebb, legtisztább, legáldottabb dicső királynénkat, az Istenszülő és mindenkorszűz Máriát minden szentekkel együtt említvén, önmagunkat, egymást s egész életünket Krisztus Istenünknek ajánljuk!

Néked, Uram!

Mert jóságos és emberszerető Isten vagy és téged dicsőítünk, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké.

Amen.

Békesség mindnyájatoknak!

És a te lelkednek!

Fejeteket hajtsátok meg az Úrnak!

Néked, Uram!

Legyen áldott és dicsőített a Te országod hatalma, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Előverses sztychirák

3. hang (149. oldal)

Kínszenvedésed **del** Krisztus / meghomályosítottad a napot, / és feltámadásod fényével fölvilágosítottad a mindenséget, / fogadd el Emberszerető /' a mi **esti** énekünket.

Húsvéti sztychirák

5. hang. Saját dallam (379. oldal)

*Elővers: Keljen fel az Isten, / és széledjenek el az ő ellenségei, / és fussanak orcája **elő**l, kik őt gyűlölik!*

Szentséges Pászká lőn ma nekünk kinyilvánítva, / az új és **sztent** Pászká, / titokteljes, legtisztel**tebb** Pászká, / Pászká a megváltó Krisztus, / szeplőtelen Pászká, / nagy Pászká, a hívők Pászkája, / a Paradicsom ajtaját megnyit**ó** Pászká /' és minden hívőt **megszentel**ő **Pászká**.

*Elővers: Mint elenyészik a füst, enyésszenek el, / mint **el**olvad a viasz a tűz **szí**ne előtt.*

Jöjjetek, / ti, a dicső látványt **hirdető** asszonyok, / és **Sionnak** mondjátok: / Halld tőlünk Krisztus föltámadásának **örvendetes** híret, / gyönyörködjél, vigadozz és örvendj, **Jeruzsálem**, / látván **Krisztus** királyt, /' mint ékes vőlegényt, **kiszállni a sírból!**

Elővers: Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe előtt, / és az igazak vigadjanak!

A **kenethozó** asszonyok / korán reggel az Életadó **sírházhoz** érkezvén, / anygalt találtak a **sírkövön** ülve, / ki szólván **hozzájuk**, mondá: / Mit keresitek az élőt a **holtak** között, / mit siratjátok az enyészhetetlent az enyészetben? / **Menvén**, ezt **hirdessétek** /' az ő **tanítványainak!**

Elővers: Ez a nap, melyet az Úr szerzett; / örvendezzünk és vigadjunk azon!

Szépséges **Pászka**, / az Úr **Pászkája**, / **Pászka!** / Legtisztesebb **Pászka** / tűnt föl **ma** nekünk; / **Pászka**, örömmel egymást öleljük; / ó **Pászka**, a szomorúság **váltsága!** / Mert **ma** a sírból, mint palotából, **felragyogott** **Krisztus**, / és az asszonyokat örömmel **eltölté**, mondván nekik: /' Ezt hirdessétek **az apostoloknak!**

Dicsőség... 8. hang (407. oldal)

Salamon tornácában / siránkozott a betegek **nagy** sokasága, / és az ünnepszak közepe **lévén**, / talált ottan **Krisztus** egy harmincnégy év óta **sínylódó** beteget, / kihez uralkodói hangon szólott: / Akarsz-e **meggyógyulni?** / A beteg felelé: **Uram**, **nincs** emberem, / ki midőn a víz **hullámszába** jő, / engem a tóba **bocsásson**. / **Ő pedig** **mondá** neki: / **Kelj föl**, vedd **ágyadat** és járj! / Íme **meggyógyultál**, ezentúl ne **vétkezzél!** / Az **Istenszülő imái** által /' **küldj le nekünk** gazdag **kegyelmet!**

Elővers: Most és mindenkor és örökkön örökké. Amen. (381. oldal)

Feltámadás napja van, / világosodjunk fel ezen ünneppéllyel, / és egymást, mint **testvérek**, öleljük! / A feltámadás által / **gyűlölőinknek** is / **bocsássunk** meg, / és így **énekeljünk**:

Föltámadt **Krisztus halottaiból**, / legyőzte **halállal** a halát, / és **a sírban lévőknél** /' **életet ajándékozott**. (*Háromszor*)

Most bocsásd el, Uram

Most bocsásd el, Uram, / a te szolgádat / a te igéd szerint **békességben**, mert látták szemeim / a tőled küldött **Üdvözítőt**, / kit rendeltél minden népek színe elé, világosságul a pogányoknak / megvilágosítására, /' és dicsőségül a te népednek, **Izraelnek**.

Szent Isten, **szent Erős**, **szent Halhatatlan** irgalmazz nekünk! (*Háromszor*)

Dicsőség az **Atyának** és **Fiúnak** és **Szentléleknek**, **most és mindenkor és örökkön örökké!** Amen.

Szentháromság, **könyörülj** rajtunk! **Urunk**, **tisztíts** meg **bűneinktől!** **Uralkodó**, **bocsásd** meg **vétkezéseinket!** **Szent**, **tekintsd** és **gyógyítsd** meg **betegségeinket** a te **nevedért!**

Uram, **irgalmazz!** **Uram**, **irgalmazz!** **Uram**, **irgalmazz!**

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké!
Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek; és ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól!

Mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség, Atya és Fiú és Szentlélek, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.

Tropár

3. hang (157. oldal)

Vigadjanak a mennyeiek és örvendezzenek a földiek, / mert az Úr a maga jobbával új birodalmat **teremtett** nekünk, / és legyőzván a halált, a holtak **elseje** lőn, / ki a pokol mélységéből kiszabadított minket, / és a világnak gazdag kegyelmet **ajándékozott!**

Dicsőség... most és... 3. hang (894. oldal)

Nemünk üdvösségének **közbenjárója**, / himmuszokban dicséretünk téged, **Istenszülő Szűz**, / mert a te Fiad és a **mi** Istenünk / a tőled fölvelt testben a kereszt kínszenvedését **elfogadván** / megváltott minket a romlástól, mint **Emberszerető**.

Elbocsátó

Bölcsesség!

Adj áldást!

Krisztus, a mi Istenünk ki áldott és dicsőített öröktől fogva.

Tedd erőssé, Isten, az igaz katolikus hitet örökkön örökké!

Legszentebb Istenszülő üdvözíts minket!

Tündökölj, tündökölj, mennyei Jeruzsálem, / mert az Úr dicsfénye fölötted fölvirradt! / Örvendj mostan és vigadozz, új Sion-hegy, / és te gyönyörködjél, tiszta Istenszülő, / Fiad föltámadásán!

Dicsőség neked, Krisztus Istenünk, a mi reménységünk, dicsőség neked!

Föltámadt Krisztus halottaiból, / legyőzte halállal a halált, / és a sírban levőknek / életet ajándékozott. Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Adj áldást uram!

(A pap az elbocsátó imádságot mondja.)

Amen.

Az Úr áldása reátok az ő kegyelmével és emberszeretetével mindig, most és mindenkor és örökkön örökké!

Amen.